

Regeringens proposition

1980/81:28

om följdlagstiftning till den nya sekretesslagen i fråga om hälso- och sjukvården samt den allmänna försäkringen;

beslutad den 16 oktober 1980.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll ovannämnda dag.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

ELISABET HOLM

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag till vissa följdändringar med anledning av den nya sekretesslag som riksdagen har antagit.

Ändringarna rör hälso- och sjukvården i fråga om vissa regler om skyldighet att lämna uppgifter till myndigheter. Det föreslås även regler som avser socialvårdens (socialtjänstens) uppgiftslämnande, när det behövs för en rättspsykiatrisk undersökning m. m.

Det föreslås också följdändringar i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m. fl. och i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården. Dessa ändringar rör personalens tystnadsplikt m. m.

Vidare föreslås följdändringar i lagen (1962:381) om allmän försäkring i fråga om uppgiftslämnande från de allmänna försäkringskassorna m. fl.

Slutligen föreslås i fråga om personalens tystnadsplikt en ändring i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda.

Bestämmelserna är avsedda att träda i kraft samtidigt som den nya sekretesslagen, den 1 januari 1981.

1 Förslag till Lag om ändring i smittskyddslagen (1968:231)

Härigenom föreskrivs att 29 § smittskyddslagen (1968:231) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Om länsläkare eller läkare som avses i 19 § i sin verksamhet enligt denna lag erhållit *uppgift* som ger anledning *antaga* att gärning som avses i 26 § eller i 6 kap. 7 § brottsbalken förövats, *äger han* anmäla detta till åklagare.

Har någon vid förundersökning enligt 23 kap. rättegångsbalken befunnits skäligen misstänkt för brott som avses i 26 §, har åklagaren rätt att på begäran få uppgift om resultatet av läkarundersökning: som föranstaltats av länsläkare eller läkare som avses i 19 §. Har åtal väckts, har även domstolen rätt att få sådan uppgift.

Föreslagen lydelse

29 §

Om *en* länsläkare eller läkare som avses i 19 § i sin verksamhet enligt denna lag *har* erhållit *uppgifter* som ger anledning *anta* att *en* gärning som avses i 26 § eller i 6 kap. 7 § brottsbalken *har* förövats, *är han skyldig att* anmäla detta till åklagare, *när det är påkallat för att förhindra att brottsligheten fortsätter.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

2 Förslag till Lag om ändring i förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen)

Härigenom föreskrivs att 45 § förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Finner läkare vid undersökning av sjöman, att sjömannen på grund av sitt hälsotillstånd är olämplig att utöva sjömansyrket. *bör* läkaren *göra anmälan därom* till sjöfartsverket. Sådan anmälan *må*, om *så finnes lämpligen kunna ske*, begränsas att gälla yrkesutövning i viss befattning eller i viss fart.

Föreslagen lydelse

45 §

Finner *en* läkare vid undersökning av *en* sjöman, att sjömannen på grund av sitt hälsotillstånd är olämplig att utöva sjömansyrket, *skall* läkaren *anmäla det* till sjöfartsverket. *En* sådan anmälan *får*, om *det är lämpligt*, begränsas att gälla yrkesutövning i viss befattning eller i viss fart.

Läkaren får med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet underlåta att göra anmälan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

¹ Förordningen omtryckt 1979:37.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål

Härigenom föreskrivs att i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål¹ skall införas en ny paragraf, 8 §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §²

Från en verksamhet där sekretess gäller enligt 7 kap. 1 § eller 4 § första och tredje styckena sekretesslagen (1980:100) skall utan hinder av sekretessen lämnas ut sådana uppgifter om en misstänkt som behövs för ett läkarintyg enligt 7 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

¹ Lagen omtryckt 1973:1214.

² Förutvarande 8 § upphävd genom 1980:198.

4 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål**

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

10 §

Från en verksamhet där sekretess gäller enligt 7 kap. 1 § eller 4 § första och tredje styckena sekretesslagen (1980:100) skall utan hinder av sekretessen lämnas ut sådana uppgifter om en misstänkt som behövs för en rättspsykiatrisk undersökning eller ett utlåtande från socialstyrelsen enligt denna lag.

Polismyndighet skall på begäran av undersökningsläkaren lämna *handräckning* om misstänkt, som är på fri fot, *icke* ställer sig till förfogande för rättspsykiatrisk undersökning som han skall *undergå*.

Polismyndighet skall på begäran av undersökningsläkaren lämna *biträde* om en misstänkt, som är på fri fot, *inte* ställer sig till förfogande för en rättspsykiatrisk undersökning som han skall *genomgå*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

5 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m. fl.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m. fl.

dels att 5, 6, 9, 36 och 43 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

dels att punkt 4 övergångsbestämmelserna skall upphöra att gälla,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 6 a §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Den som tillhör hälso- och sjukvårdspersonalen skall vinnlägga sig om att ge patienten sakkunnig och omsorgsfull vård. Han skall så långt det är möjligt utforma och genomföra vården i samråd med patienten. Han skall visa patienten omtanke och respekt.

Den som har ansvaret för vården skall, *i den mån det inte kan antas motverka ändamålet med vården*, se till att patienten får upplysningar om sitt hälsotillstånd och om de behandlingsmöjligheter som står till buds. Om upplysningarna inte kan lämnas till patienten skall de i stället lämnas till en nära anhörig till honom.

Den som har ansvaret för vården skall se till att patienten får upplysningar om sitt hälsotillstånd och om de behandlingsmetoder som står till buds. Om upplysningarna inte kan lämnas till patienten skall de i stället lämnas till en nära anhörig till honom. *Upplysningar får dock inte lämnas till patienten eller någon anhörig i den mån det finns hinder för detta i 7 kap. 3 § eller 6 § sekretesslagen (1980:100) eller i 6 § andra stycket eller 6 a § denna lag.*

6 §

Den som tillhör eller har tillhört hälso- och sjukvårdspersonalen får inte *röja något som i arbetet har meddelats honom i förtroende eller obehörigen uppenbara vad han i arbetet har fått veta om någons hälsotillstånd eller personliga förhållanden i övrigt. Vad som har sagts nu medför dock ej någon inskränkning i den skyldighet att lämna uppgifter som följer av någon annan författning.*

Den som tillhör eller har tillhört hälso- och sjukvårdspersonalen får inte *obehörigen röja vad han i sin verksamhet har fått veta om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden. Som obehörigt röjande anses inte att någon fullgör uppgiftsskyldighet som följer av lag eller förordning.*

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Tystnadsplikt gäller i förhållande till den vård- eller behandlingsbehövande själv i fråga om uppgift om hans hälsotillstånd, om det med hänsyn till ändamålet med vården eller behandlingen är av synnerlig vikt att uppgiften inte lämnas till honom.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

6 a §

Den som tillhör eller har tillhört hälso- och sjukvårdspersonalen får inte röja en uppgift från enskild om någon annan persons hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det kan antas att fara uppkommer för att den som har lämnat uppgiften eller någon honom närstående utsätts för våld eller annat allvarligt men om uppgiften röjs.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

9 §

Om rätten att ta del av en journal inom den allmänna hälso- och sjukvården finns det särskilda föreskrifter.

En journal inom den enskilda hälso- och sjukvården skall på begäran av patienten genast eller så snart som möjligt tillhandahållas honom för läsning eller avskrivning på stället eller i avskrift, om det kan ske utan att ändamålet med vården eller behandlingen motverkas eller någons personliga säkerhet sätts i fara.

En journal inom den enskilda hälso- och sjukvården skall på begäran av patienten genast eller så snart som möjligt tillhandahållas honom för läsning eller avskrivning på stället eller i avskrift, om ej annat följer av 6 § andra stycket eller 6 a § första stycket.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

36 §

Bestämmelserna i 14 § förvaltningslagen (1971:290) om begränsningar i rätten att ta del av det som har tillförts ett ärende gäller i tillämpliga delar i fråga om underrättelse enligt 29 § första stycket, 31 och 35 §§.

Bestämmelserna i 14 kap. 5 § sekretesslagen (1980:100) om begränsningar i rätten att ta del av det som har tillförts ett ärende gäller i tillämpliga delar i fråga om underrättelse enligt 29 § första stycket, 31 och 35 §§.

43 §

I fråga om talan mot socialstyrelsens beslut enligt 10 § gäller i tillämpliga delar 40 b § lagen (1937:249) om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar.

I fråga om talan mot socialstyrelsens beslut enligt 10 § gäller i tillämpliga delar 15 kap. 7 § sekretesslagen (1980:100).

Har socialstyrelsen avslagit ansökan om förstöring av journal, förs talan hos regeringen genom besvär.

Mot socialstyrelsens beslut som innebär bifall till ansökan får talan inte föras.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

6 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården**

Häriigenom föreskrivs att 3 § lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården skall upphöra att gälla vid utgången av år 1980.

7 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs att i lagen (1962:381) om allmän försäkring¹ skall införas en ny paragraf, 20 kap. 9 a §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 kap.

9 a §

En allmän försäkringskassa, riks-försäkringsverket och en försäkrings-domstol får utan hinder av sekretess lämna ut uppgifter om sådana ersättningar åt enskilda, som utbetalas enligt lagstiftningen om allmän försäkring eller arbetsskadeförsäkring eller enligt lagstiftning om annan jämförbar ekonomisk förmån för enskilda, under förutsättning att en försäkringsinrättning, ett försäkringsbolag, en erkänd arbetslöshetskassa eller en arbetsgivare behöver uppgiften för samordning med ersättning därifrån. Till ett utländskt socialförsäkringsorgan får utan hinder av sekretess lämnas sådana uppgifter om enskilda, som behövs vid tillämpningen av en internationell överenskommelse som Sverige har tillträtt. Dessa bestämmelser gäller även utlämnande av uppgift från varje annan myndighet, på vilken det ankommer att handlägga ärenden enligt den lagstiftning som avses i första meningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

¹ Lagen omtryckt 1977:630.

8 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring att 18 kap. 5 § och ikraftträdandebestäm- melsen skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

5 §

Allmän försäkringskassa må ej utan stöd av särskilt lagstadgande bedriva annan verksamhet än som anges i denna lag eller i bestämmelser, som utfärdats med stöd av densamma.

I den mån regeringen så förordnar, är allmän försäkringskassa pliktig att biträda vid handhavandet av annan verksamhet.

Allmän försäkringskassa skall till- handtagå statlig eller kommunal myn- dighet, försäkringsinrättning samt arbetsgivare med yttranden och upp- lysningar, i den mån hinder enligt lag eller författning ej möter samt mera betydande olägenhet ej därigenom uppkommer för kassan. Myndighet, som handhar arbetslöshetsförsäk- ring, eller lokalt organ som i 1 kap. 2 § sägs må ej av allmän försäkrings- kassa förvägras begärt biträde. Om rätt för socialnämnd att av allmän försäkringskassa erhålla uppgifter om ekonomisk hjälp som har lämnats till enskild stadgas i 57 § socialtjänst- lagen (1980:620).

Myndighet, som handhar arbets- löshetsförsäkring, eller lokalt organ som i 1 kap. 2 § sägs må ej av allmän försäkringskassa förvägras begärt biträde.

I den mån regeringen så föreskriver gäller bestämmelserna om arkiv hos statlig myndighet även arkiv hos allmänna försäkringskassor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982.

Denna lag¹ träder i kraft, såvitt gäller 18 kap. 5 §, den 1 januari 1981 och i övrigt den 1 januari 1982. Vad som enligt 18 kap. 5 § andra stycket i dess nu gällande lydelse stadgas om skyldighet för allmän försäkringskas- sa att tillställa socialregistret behövli- ga uppgifter skall dock bestå till uigången av år 1981.

¹ 1980:623.

9 Förslag till**Lag om upphävande av lagen (1980:203) om ändring i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda**

Härigenom föreskrivs att lagen (1980:203) om ändring i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda inte skall träda i kraft.

10 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda**

Härigenom föreskrivs att 58 § lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Den som är eller varit verksam inom *den verksamhet för* omsorger om psykiskt utvecklingsstörda som avses i denna lag får *ej* obehörigen *yppa* vad han därvid *erfarit* om enskilds personliga förhållanden.

*Föreslagen lydelse*58 §¹

Den som är eller *har* varit verksam inom *de* omsorger om psykiskt utvecklingsstörda som avses i denna lag får *inte* obehörigen *röja* vad han därvid *har fått veta* om enskilds personliga förhållanden.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

¹ Senaste lydelse 1975:724.

SOCIALDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLI.
vid regeringssammanträde
1980-08-28

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Bohman, Wikström, Dahlgren, Åsling, Söder, Krönmark, Burenstam Linder, Johansson, Wirtén, Holm, Andersson, Boo, Adelson, Danell, Petri, Eliasson

Föredragande: statsrådet Holm

Lagrådsremiss om följdlagstiftning till den nya sekretesslagen i fråga om hälso- och sjukvården samt den allmänna försäkringen

1 Inledning

De regler och den praxis som i dag gäller om handlingssekretess och tystnadsplikt inom hälso- och sjukvården samt socialvården innebär att man gör en jämförelsevis fri bedömning innan en uppgift som annars skyddas av sekretess eller tystnadsplikt lämnas ut till en myndighet. Men genom den nya sekretesslag (1980:100) som riksdagen tidigare i år har antagit för det allmännas verksamhet (prop. 1979/80:2, KU 37, rskr 179) införs regler som på dessa områden innebär ett ökat skydd för den enskildes integritet. Inom hälso- och sjukvården samt socialvården blir det således inte längre möjligt att lämna ut en annars sekretesskyddad uppgift till en annan myndighet på grund av någon allmän intresseavvägning.

Den nya sekretesslagen hindrar emellertid inte att en uppgift lämnas från en myndighet till en annan, om uppgiftsskyldigheten följer av en lag eller förordning. Redan i promemoriaförslaget till ny sekretesslag (Ds Ju 1977:11) gjordes en genomgång av de föreskrifter som fanns om skyldighet inom hälso- och sjukvården att lämna uppgifter till myndighet. Förslaget innebar att en särskild lag med sådana uppgiftsskyldigheter skulle utfärdas. Enligt propositionen till ny sekretesslag skulle frågan om detta tas upp i samband med följdlagstiftningen till sekretesslagen.

Den nya sekretesslagen medför en omfattande följdlagstiftning. Riksdagen har nyligen (prop. 1979/80:80, KU 45, rskr 269, SFS 1980:158-257) antagit ett stort antal lagändringar som i huvudsak går ut på att hittillsvarande bestämmelser om tystnadsplikt för offentliga funktionärer skall upphöra att

gälla, eftersom enhetliga tystnadspliktsbestämmelser har införts i den nya sekretesslagen.

Efter samråd med chefen för justitiedepartementet och med statsrådet Petri, som svarar för sekretesslagstiftningen, förordar jag att de frågor som hänger samman med uppgiftsskyldigheten inom hälso- och sjukvården nu tas upp till behandling. I samband härmed aktualiseras en viss uppgiftsskyldighet från socialvården och sjukvården som är nödvändig för rättspsykiatrisk undersökning m.m. Vidare behandlas vissa frågor inom den allmänna försäkringen om skyldighet för läkare att utfärda intyg och om utlämnande av uppgifter till och från allmän försäkringskassa. I frågor som berör socialvården och den allmänna försäkringen har jag samrått med chefen för socialdepartementet.

Riksdagen antog strax före årsskiftet 1979/80 en ny lag (1980:11) om samhällets tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl. och en lag (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården. Dessa lagar trädde i kraft den 1 juli 1980. Lagarna behöver fr.o.m. den 1 januari 1981 anpassas till den nya sekretesslagens bestämmelser. Förslag om detta bör också läggas fram i detta sammanhang.

2 Följdändringar beträffande skyldigheten inom hälso- och sjukvården att lämna uppgifter till myndigheter

2.1 Den nya sekretesslagen

När det gäller sekretesslagens närmare utformning och de överväganden som har legat till grund för denna hänvisar jag till prop. 1979/80:2 och KU 37. Jag skall här endast något mer än jag har gjort i inledningen redogöra sammanfattningsvis för sekretesslagen, främst såvitt den rör hälso- och sjukvården.

Sekretesslagen avser det allmännas verksamhet. En uppgift inom hälso- och sjukvården om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden skall som regel inte få lämnas ut, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon honom närstående lider men. Bestämmelserna avser förbud att röja en uppgift vare sig det sker muntligen eller genom att en allmän handling lämnas ut eller på annat sätt (sekretess). Sekretessen gäller såväl gentemot enskilda som mot andra myndigheter eller andra självständiga verksamhetsgrenar inom samma myndighet.

I vissa fall är dock sekretessen begränsad gentemot andra myndigheter och andra självständiga verksamhetsgrenar inom myndigheten. Sekretessen hindrar således inte att en uppgift lämnas ut om det är nödvändigt för att den utlämnande myndigheten skall kunna fullgöra sin verksamhet (1 kap. 5 §). En uppgift får lämnas till en myndighet utan hinder av sekretess, om uppgiftsskyldighet följer av lag eller förordning (14 kap. 1 § andra mening-

en). En annars sekretessbelagd uppgift får också lämnas till en myndighet om uppgiften behövs där för förundersökning, rättegång eller rättsligt förfarande vid myndigheten mot någon om hans deltagande i verksamheten vid den myndighet där uppgiften förekommer (14 kap. 2 § första stycket första punkten). Vidare får en uppgift lämnas till en myndighet om uppgiften behövs där för en omprövning av ett beslut (samma lagrum andra punkten) eller för tillsyn (tredje punkten). Sekretessen hindrar inte att uppgifter lämnas i muntligt eller skriftligt yttrande av en sakkunnig till domstol eller myndighet som bedriver förundersökning i brottmål (14 kap. 2 § andra stycket). Anmälan till åklagare eller polis om vissa brott mot den som inte har fyllt aderton år får göras utan hinder av sekretess (14 kap. 2 § tredje stycket). Sekretess till skydd för en enskild person gäller i princip inte i förhållande till den enskilde själv och kan oftast helt eller delvis efterges av honom (14 kap. 4 §).

I 14 kap. 3 § första stycket sekretesslagen finns en s.k. generalklausul som dock inte är tillämplig inom vare sig hälso- och sjukvården eller socialtjänsten. Enligt generalklausulen får en sekretessbelagd uppgift lämnas till en myndighet, om det är uppenbart att intresset av att uppgiften lämnas har företräde framför det intresse som sekretessen skall skydda.

Konsekvensen av dessa sekretessregler blir för den allmänna hälso- och sjukvården att sekretessbelagda uppgifter om en enskild i princip inte kan lämnas till en myndighet, om inte uppgiftsskyldighet följer av lag eller förordning. Hittills har myndigheterna inom hälso- och sjukvården kunnat göra en jämförelsevis fri bedömning i frågan, om en annars sekretesskyddad uppgift skall lämnas till en annan myndighet.

Till grund för propositionen om ny sekretesslag (prop. 1979/80:2) låg justitiedepartementets promemoria Ds Ju 1977:11. I promemorian föreslogs en långtgående reglering av sekretessen mellan myndigheter, särskilt på hälso- och sjukvårdens område. För att en annars sekretesskyddad uppgift inom hälso- och sjukvården skulle få lämnas till en myndighet med stöd av en föreskrift om uppgiftsskyldighet skulle denna framgå av en särskild lag (8 kap. 1 § tredje stycket fjärde punkten). I promemorian gjordes en genomgång av gällande författningsbestämmelser om anmälningskyldighet och liknande för medicinalpersonal (Ds Ju 1977:11 del 2, s. 374 ff). Där angavs i vilka fall uppgiftslämnandet borde ges stöd i den särskilda lagen.

Under remissbehandlingen restes invändningar mot den i promemorian föreslagna regleringen av sekretessen mellan myndigheter. I propositionsförslaget fördes heller inte in bestämmelser som uteslöt att regeringen föreskrev om informationsutbyte mellan myndigheter. Enligt den nya sekretesslagen bryts sålunda sekretessen redan av en i förordning föreskriven skyldighet att lämna en myndighet uppgifter (14 kap. 1 §).

Vad gällde tanken på en särskild lag inom hälso- och sjukvården om skyldighet att lämna en myndighet uppgifter anförde departementschefen i propositionen (s. 173), att bestämmelsen i 14 kap. 1 § inte hindrade att

flertalet regler om uppgiftslämnandet samlades i en särskild lag. Han förordade att en sådan särskild lag utfärdades, särskilt som det därigenom skulle bli lättare för allmänheten att bilda sig en uppfattning om sjukvårdssekretessens innebörd. Frågan om utformningen av denna lag borde man återkomma till i samband med följdlagstiftningen till sekretesslagen.

2.2 Frågan om en särskild lag om uppgiftsskyldighet inom hälso- och sjukvården

Uppgiftsskyldigheten inom hälso- och sjukvården finns nu föreskriven i ett tämligen stort antal lagar, förordningar och cirkulär från myndigheter. En genomgång av bestämmelserna – som ofta sinsemellan är högst olikartade både till form och innehåll – visar att tanken på att samla dem i en enda särskild lag möter en rad svårigheter.

Av den nya sekretesslagen följer att ett visst utbyte av uppgifter om patienters hälsotillstånd får äga rum mellan myndigheter oavsett om uppgiftsskyldighet är föreskriven i någon annan lag eller i en förordning. Uppgiftsutbyte mellan sjukvårdsinstitutioner i rent vårdsyfte är ett exempel på att det redan av skadeprovningen enligt 7 kap. 1 § kan följa att en uppgift får lämnas ut (jfr KU 1979/80:37 s. 23). Andra begränsningar i sekretessen har redan angetts, exempelvis ett uppgiftslämnande som är nödvändigt för verksamheten.

Som ett medel att ge allmänheten en uppfattning om sjukvårdssekretessens innebörd har en särskild lag påtagliga brister genom att den långtifrån kan göras fullständig. Det kan tvärtom hävdas att reglerna blir mindre tillgängliga om vissa delar bryts loss från de ämnesområden där de nu hör hemma. Det är i varje fall svårt att dra gränser för vilka uppgiftsskyldigheter som bör återfinnas i en särskild lag, för att denna skall framstå som meningsfull. Med den utformning som sekretesslagen slutligen har fått är det inte, som i promemorieförslaget, nödvändigt att uppgiftsskyldigheterna samlas i en särskild lag. Som har framhållits redan bryts enligt 14 kap. 1 § sekretesslagen sekretess också av en uppgiftsskyldighet som har föreskrivits i en författning, utfärdad av regeringen. Det krävs inte lagform eller någon särskild lag.

I samråd med chefen för justitiedepartementet och statsrådet Petri har jag därför funnit att en sådan särskild lag som förordades i propositionen med förslag till ny sekretesslag inte bör utfärdas. I stället bör de ändringar och tillägg som med hänsyn till sekretesslagen behövs i reglerna om uppgiftsskyldighet göras i första hand i gällande författningar.

2.3 Författningsändringar

Till en början vill jag understryka att avsikten med de ändringar som kan komma i fråga inte är att nämnvärt förändra omfånget av uppgiftslämnandet inom hälso- och sjukvården. I stället gäller det att tekniskt se över föreskrifterna om uppgiftsskyldighet med hänsyn till den nya sekretesslagens utformning. Det gäller att i första hand anpassa föreskrifterna till 14 kap. 1 § andra meningen sekretesslagen i två avseenden. Om en uppgift som annars skyddas av sekretess skall få lämnas med stöd av nämnda lagrum, måste det finnas en *skyldighet* att lämna uppgiften. Det räcker inte med en regel om att man har rätt att lämna ut den. Vidare skall skyldigheten *följa av lag eller förordning*. Det är inte tillräckligt med endast en föreskrift utfärdad av myndighet.

I den mån skyldigheten att lämna en uppgift redan följer av lag eller förordning finns det enligt min mening inte skäl att nu ändra föreskrifterna.

En uppgiftsskyldighet som bryter sekretess kan följa av lag eller förordning även om den närmare avgränsas i en myndighets föreskrift. Det räcker med att det av lagen eller förordningen framgår att uppgiftsskyldigheten föreligger, om den där har angivits tillräckligt konkret. Bestämmelsen i lagen eller förordningen kan ta sikte på utlämnande av uppgifter av speciellt slag, gälla viss myndighets rätt att få del av uppgifter i allmänhet eller avse skyldighet för viss myndighet att lämna andra myndigheter information (se prop. 1979/80:2 s. 322).

Jag kommer i det följande huvudsakligen att inskränka mig till områden där författningsåtgärder nu bedöms vara påkallade.

2.3.1 Smittskyddslagstiftningen

Enligt smittskyddslagen (1968:231) och smittskyddskungörelsen (1968:234) skall underrättelser till skilda myndigheter lämnas i fråga om smittsamma sjukdomar. I lagen och kungörelsen finns utförligt reglerat vilka sjukdomar som avses. Socialstyrelsen kan dessutom enligt 22 § smittskyddskungörelsen för begränsad tid föreskriva anmälningsplikt för annan smittsam sjukdom. Något ytterligare stöd i lag eller förordning behövs inte med hänsyn till den nya sekretesslagen.

För att sekretessen skall få brytas förutsätts att det föreligger en *skyldighet* att göra anmälan. En föreskrift om *möjlighet* att göra anmälan begränsar inte sekretessen enligt sekretesslagen. Enligt nuvarande 29 § smittskyddslagen får länsläkare eller viss läkare i dennes ställe anmäla till åklagare, om han i sin verksamhet enligt smittskyddslagen har fått en uppgift som ger anledning att anta att en gärning enligt 26 § lagen eller 6 kap. 7 § brottsbalken har blivit förövd. Det gäller gärningen att utsätta annan person för fara att bli smittad av venerisk sjukdom resp. koppleri och främjande av otukt.

Någon skyldighet finns alltså inte i bestämmelsens nuvarande utformning. Föreskriften bör enligt min mening utformas som en skyldighet för läkaren att göra anmälan. Det bör dock inte komma i fråga att införa en förbehållslös skyldighet för läkare att anmäla brott av detta slag till åklagare. Med hittillsvarande sekretess- och tystnadspliktslagstiftning och med den praxis som har utbildats har det varit möjligt för läkaren att göra en intresseavvägning i frågan om han skall anmäla brottet eller inte. Jag anser att denna fråga även i fortsättningen bör kunna bli föremål för en bedömning av läkaren. Sekretesslagens regler omöjliggör dock en intresseavvägning som den hittillsvarande inom sjukvården. Jag förordar att 29 § smittskyddslagen ändras så att läkaren blir skyldig att göra anmälan när det är påkallat för att förhindra att brottsligheten fortsätter.

2.3.2 Anmälan till körkortsmyndighet m.fl.

Körkortsförordningen (1977:722) förutsätter att vissa sjukdomstillstånd hos förare av motorfordon, luftfartyg m.m. anmäls till länsstyrelsen resp. luftfartsverket. Anmälningen skall av länsstyrelsen föras in i körkortsregistret (91 §).

Socialstyrelsen har i cirkulär (MF 1975:81) föreskrivit att en läkare som hos en *körkortsinnehavare* eller förmodad körkortsinnehavare iakttar en sjukdom eller defekt, som kan antas innebära en trafikrisk, bör anmäla detta till länsläkaren. Denne har att rapportera till länsstyrelsen.

I cirkulär (MF 1975:82) har läkare ålagts skyldighet att på motsvarande sätt anmäla när hälsotillståndet hos en *innehavare av luftfartscertifikat* kan antas utgöra en flygsäkerhetsrisk. Länsläkaren skall då rapportera till luftfartsverket.

Detta uppgiftslämnande har f.n. inte sådant stöd i lag eller förordning att det enligt 14 kap. 1 § andra meningen sekretesslagen får fullgöras utan hinder av sekretess. Den förstnämnda regeln är inte heller utformad som en skyldighet.

Regeringen kan med stöd av bemyndigandet i 3 § lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl. meddela föreskrifter i förordning som ålägger även personal i enskild tjänst att lämna sådana uppgifter som avses här. Jag kommer att ta kontakt med chefen för kommunikationsdepartementet i frågan om nämnda föreskrifter skall ges någon motsvarighet i förordning. En eventuell uppgiftsskyldighet i förordning bör kunna utformas så att det i första hand ankommer på läkaren att avgöra när en anmälan är motiverad. Avsikten bör inte vara att ålägga läkarna en ökad anmälningsskyldighet.

Enligt 45 § mönstringsförordningen (1961:87), *bör* en läkare anmäla till sjöfartsverket, om han vid en undersökning av en *sjöman* finner att denne på grund av hälsotillståndet är olämplig att utöva sjömansyrket. Jag föreslår med hänsyn till sekretessreglerna att paragrafen omarbetas så att anmälan

skall göras. Förordningen är riksdagsbunden. Ändringen framgår av lagförslag i förevarande ärende, och jag återkommer i specialmotiveringen till innebörden av ändringen.

Enligt socialstyrelsens cirkulär SoS FS(M) 1976:31 skall anmälan göras till polisen, om en patient, som är intagen på sjukhus för vård av psykisk sjukdom och som innehar eller kan tänkas inneha *skjutvapen*, kan antas inte böra betros härmed. Denna anmälningskyldighet har f.n. inget direkt stöd i lag eller förordning.

I denna fråga vill jag säga följande. Redan av 15 § sjukvårdskungörelsen (1972:676) framgår en skyldighet för överläkaren att göra anmälan till myndighet när en farlig patient lämnar eller skall lämna sjukhuset. Den skyldigheten ligger i linje med plikten att anmäla när en psykiskt sjuk inte bör ha skjutvapen. Anmälningsplikten om vapeninnehav har behandlats i justitiedepartementets promemoria (Ds Ju 1979:17 s. 61-62) om ändringar i vapenlagstiftningen. Jag har för avsikt att ta kontakt med chefen för justitiedepartementet i frågan huruvida förevarande skyldighet att göra anmälan bör ges stöd i förordning så att den kan fullgöras utan hinder av sekretess.

2.3.3 Uppgifter från sjukvården och socialvården till en läkare som har förordnats att göra en rättspsykiatrisk undersökning m.m.

Enligt hittillsvarande sekretess- och tystnadspliktslagstiftning har det – som jag har nämnt redan – varit möjligt att lämna en myndighet uppgifter från sjukvården och från socialvården efter en jämförelsevis fri bedömning från fall till fall. Man har på det sättet kunnat lämna uppgifter som har behövts för en rättspsykiatrisk undersökning eller för ett intyg enligt 7 § lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål. I den nya sekretesslagen regleras sekretessen inom socialvården – eller socialtjänsten som socialvården kallas i den nya socialtjänstlagen (1980:620) – på i princip samma sätt som inom hälso- och sjukvården. Eftersom den s.k. generalklausulen i 14 kap. 3 § inte skall gälla inom dessa områden, är det nödvändigt att med föreskrifter om uppgiftsskyldighet reglera i vad mån sekretesskyddade uppgifter därifrån kan tas i anspråk för dessa ändamål, om man vill behålla de nuvarande möjligheterna att inhämta uppgifter. För detta fordras ändringar i lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål och i lagen om personundersökning i brottmål.

När det gäller sjukvårdens skyldighet att lämna uppgifter för de ändamål som har nämnts nu kunde det ifrågasättas om den inte borde begränsas så att uppgifter som har lämnats av den enskilde i förtroende vid frivillig vård inte fick lämnas ut vid undersökningar i anledning av inte alltför allvarlig brottslighet. Ett sätt vore att begränsa uppgiftslämnandet på samma sätt som vittnesplikten för läkare har begränsats i rättegångsbalken. Sådana tankar framfördes i promemorieförslaget till en ny sekretesslag.

En sådan begränsning kan emellertid inte anses vare sig behövlig eller lämplig. Ändamålet är här nämligen inte - som när det gäller bevisning enligt reglerna i rättegångsbalken att övertyga den enskilde om brott eller fria honom. Undersökningen syftar oftast till att skapa klarhet i påföljdsfrågan, någon gång till att underlätta en bedömning av uppsåtet vid brott. När väl en läkarundersökning har beslutats är det av stor vikt, inte minst för den enskilde själv, att läkaren får en så fullständig bild som möjligt av honom. Intresset av att läkaren får inhämta uppgifter utan en sådan begränsning bör därför ha företräde framför intresset av att i de här aktuella situationerna skydda den enskilde från något eventuellt men. Den som skall göra en undersökning bör således ges rätt att inhämta uppgifter som behövs från myndigheter utan hinder av den särskilda sekretessen inom sjukvården och socialtjänsten.

Jag föreslår därför att en särskild bestämmelse tas in i personundersökningslagen som ålägger de myndigheter inom sjukvården och socialtjänsten som inte enligt generalklausulen i 14 kap. 3 § sekretesslagen kan lämna ut annars sekretesskyddade uppgifter en skyldighet att lämna uppgifter om en misstänkt som behövs för ett läkarutlåtande enligt 7 § i lagen. En motsvarande regel om uppgiftsskyldighet bör föras in i lagen om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål. Den kommunala familjerådgivningen med dess särskilda förtroendese sekretess bör dock undantas.

Uppgifter behövs även från andra myndigheter, t.ex. kriminalvården. Det får förutsättas att uppgifter därifrån kan lämnas som hittills med tillämpning av generalklausulen.

2.3.4 Uppgifter till allmän försäkringskassa m.fl.

Enligt bestämmelser i 20 kap. 9 § lagen (1962:381) om allmän försäkring och 8 kap. 7 § lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring åligger det statliga och kommunala myndigheter att till försäkringsdomstolar, riks försäkringsverket, allmänna försäkringskassor m.fl. lämna uppgifter om namngivna personer rörande förhållanden som är av betydelse för tillämpningen av nämnda lagar. Dessa bestämmelser har också gjorts tillämpliga vid prövning av ersättning enligt närslutande författningar, t.ex. lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd.

Som har nämnts redan införs genom sekretesslagen uttryckliga regler om sekretess mellan myndigheter. Från sjukvården får i princip lämnas ut en uppgift endast när det står klart att det inte förorsakar den enskilde något men. En uppgiftsskyldighet som följer av lag eller förordning bryter dock sekretessen så att uppgift skall lämnas till myndighet utan hinder av sekretess. Genom den sistnämnda regeln kan förevarande bestämmelser om uppgiftslämnande möjligen anses få en annan betydelse än tidigare. Jag tar därför upp frågan om sekretessen vid uppgiftslämnandet från hälso- och sjukvården till försäkringskassorna och riks försäkringsverket.

Denna fråga har varit aktuell i riksdagen (rskr 1978/79:57) med anledning av motioner om skyldighet att utfärda läkarintyg.

Socialutskottet konstaterade i sitt betänkande (SoU 1978/79:19), efter att ha hört bl.a. riksförsäkringsverket, socialstyrelsen, landstingsförbundet och Sveriges läkarförbund, att en generell regel om rätt för kassorna att själva skaffa läkarintyg rörande patienter – någon sådan regel finns inte f.n. – kunde komma i konflikt med principer om skydd för patientens personliga integritet och om sekretess för de uppgifter han har lämnat till den behandlande läkaren. En sådan regel skulle innebära en mycket stark begränsning av sekretesskyddet för de uppgifter som patienten har lämnat till läkaren. Det kunde inte uteslutas att den i vissa fall skulle kunna avhålla en patient från att lämna alla relevanta uppgifter till den behandlande läkaren. Det var enligt utskottet viktigt att slå vakt om den förtroliga relationen mellan läkare och patient och inte urholka skyddet för denna annat än då tungt vägande skäl talar för att andra hänsyn skall få väga över. Riksdagen följde utskottet.

Jag delar den uppfattning som kom till uttryck vid riksdagens behandling av nämnda frågor att en generell skyldighet för läkare att tillhandahålla försäkringskassor m.fl. uppgifter rörande patienter strider mot de grundläggande principerna om patientens rätt till ett starkt skydd för sin personliga integritet i kontakterna med hälso- och sjukvården.

Samtidigt är det – som utskottet även konstaterade – viktigt att försäkringskassorna och övriga organ inom den allmänna försäkringen får tillgång till de uppgifter som är nödvändiga för handläggningen av enskilda ärenden. Att en försäkringskassa med hänvisning till exempelvis integritetsskäl förvägras ta del av vissa uppgifter får enligt min mening inte leda till att den enskilde erhåller en ersättning som han inte har rätt till eller förvägras en ersättning han har rätt till.

Det problem som ligger i avvägningen mellan dessa motstridiga intressen bör i allmänhet kunna undvikas. Ibland kan uppgifterna vara så okontroversiella att de därför kan lämnas ut utan att förorsaka patienten något men. Om den bedömningen inte kan göras är det oftast möjligt att inhämta den enskildes samtycke.

Det kan emellertid också förekomma fall då den enskilde motsätter sig att läkaren lämnar ut närmare uppgifter om hans tillstånd och om orsakerna till sjukdom m.m. En anledning till att den enskilde motsätter sig ett uppgiftslämnande kan givetvis vara att uppgifterna är av den arten att de skulle kunna medföra att han går miste om ersättning. Skälet till att den enskilde motsätter sig kan emellertid också helt enkelt vara att han med hänsyn till uppgifternas ömtaliga karaktär och sin egen integritet är angelägen om att de inte lämnas ut.

Jag vill då erinra om att de inhämtade uppgifterna åtnjuter sekretesskydd även hos försäkringskassorna och andra myndigheter. Den myndighetsutövning för vilken uppgifterna skall ligga till grund har till syfte att tillförsäkra de

enskilda ett ekonomiskt skydd. Om försäkringskassorna vore helt beroende av den enskildes samtycke till uppgiftsinhämtande, skulle deras verksamhet i praktiken bli mycket svår.

Jag föreslår därför att de regler om uppgiftslämnande som nu finns skall bestå även i fortsättningen. Jag vill emellertid med hänvisning till principerna i den nya sekretesslagen anföra följande. Av hänsyn till den enskildes integritet bör hans samtycke inhämtas när uppgifter om honom rekvireras, åtminstone om det är fråga om att inhämta sjukjournaler eller uppgifter av känslig natur. Om den enskilde motsätter sig att vissa uppgifter hämtas in är det särskilt viktigt att överväga om uppgifterna kan antas vara nödvändiga. Ett mer slentrianmässigt uppgiftsinhämtande måste undvikas. En framställan till sjukvården om att få uppgifter bör i förekommande fall innehålla *preciseringar, exempelvis om vilken tidsperiod som är av intresse eller frågor avseende vissa sjukdomstillstånd el. dyl.*

Av socialutskottets betänkande framgår att det f. n. inte finns någon allmän skyldighet för läkare att på den enskildes begäran utfärda läkarintyg. Däremot finns det bestämmelser om en begränsad skyldighet för vissa grupper av läkare i allmän tjänst i olika författningar och i avtal. Jag delar utskottets bedömning att en allmän översyn av dessa regler bör ske och avser att inom kort ta initiativ till att en sådan översyn kommer till stånd. I det sammanhanget bör särskilt belysas de praktiska konsekvenserna för sjukvården av en lagstadgad allmän skyldighet för läkare i såväl allmän som enskild tjänst att utfärda läkarintyg på den enskildes begäran.

3 Följdändringar i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl. och i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården

Den nya sekretesslagstiftningen påkallar följdändringar även i lagen om samhällets tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl. och lagen om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården. Dessa båda lagar trädde i kraft den 1 juli 1980.

De inom hälso- och sjukvården centrala tystnadspliktsbestämmelserna finns i dag i 6 § tillsynslagen. Bestämmelserna där riktar sig både till offentliga funktionärer och till enskilda. De som omfattas av bestämmelserna har en i princip ovillkorlig tystnadsplikt angående vad som har meddelats i förtroende i verksamheten. I övrigt gäller en skyldighet att inte obehörigen uppenbara vad som har erfarits om en enskilds hälsotillstånd eller personliga förhållanden i övrigt.

Den nya sekretesslagstiftningen bygger på principen att bestämmelser om tystnadsplikt för offentliga funktionärer bara skall finnas i sekretesslagen (1980:100). Följaktligen innehåller denna lag föreskrifter om sekretess inom den hälso- och sjukvård som bedrivs genom det allmänna. Föreskrifterna om

tystnadsplikt i 6 § tillsynslagen måste således ändras så att de i fortsättningen kommer att avse endast hälso- och sjukvårdspersonal i enskild verksamhet. Vidare bör föreskrifterna om tystnadsplikt i tillsynslagen anpassas till sekretesslagens motsvarande föreskrifter. Målsättningen bör därvid vara att tystnadsplikten i princip skall vara densamma för hälso- och sjukvårdspersonalen, vare sig det är fråga om allmän eller enskild verksamhet (jfr prop. 1979/80:2 del A, s. 167).

Bestämmelser om tystnadsplikt för hälso- och sjukvårdspersonalen i allmän verksamhet finns i första hand i 7 kap, 1-3 §§ sekretesslagen. Regleringen i sekretesslagen innebär sammanfattningsvis att sekretess gäller inom hälso- och sjukvården för uppgifter om en enskilds personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgifterna kan röjas utan att den enskilde eller hans närstående lider men. Sekretessen gäller i förhållande till såväl enskilda som i förhållande till andra myndigheter och andra självständiga verksamhetsgrenar inom en myndighet. I vilka fall uppgifter kan lämnas ut måste alltså avgöras efter en skadeprovning från fall till fall. Det står klart att skaderekvisitet medger att en uppgift lämnas från en läkare till en annan eller från en sjukvårdsinrättning till en annan, om uppgiften behövs i rent vårdsyfte. Visst utrymme finns också att lämna uppgifter till en annan vårdsektor i syfte att bistå en patient. Däremot bör det inte komma i fråga att lämna ut uppgifter till en läkare som begär att få dem för att fullgöra ett uppdrag som han har fått från någon annan än patienten själv. Sekretessen gäller givetvis i princip också gentemot patientens anhöriga. I fråga om den närmare innebörden av skadeprovningen hänvisas till prop. 1979/80:2.

I sekretesslagen har alltså inte införts någon i princip absolut sekretess för en enskilds personliga förhållanden inom hälso- och sjukvården. Ett väsentligt skäl härtill är att det inte är ovanligt att omständigheterna kring en enskilds kontakter med sjukvården är sådana att den enskilde knappast har något intresse av att dölja vad som sammanhänger med kontakten. Utrymme måste t.ex. finnas att i skiftande lägen kunna lämna upplysningar till anhöriga om en patient och dennes tillstånd. Sjukvårdspersonalen måste också ha vissa möjligheter att ta kontakt med andra myndigheter i syfte att hjälpa en patient som inte är i stånd att själv bevaka sina intressen. En regel om absolut sekretess skulle formellt förhindra kontakter av detta slag (jfr prop. 1979/80:2 del A, s. 163).

Vid utformningen av tystnadspliktsbestämmelserna för enskilda inom hälso- och sjukvården bör det som jag tidigare har sagt vara en strävan att ge bestämmelserna i huvudsak samma innehåll som motsvarande bestämmelser i sekretesslagen. I sekretesslagen används ett skaderekvisit för att ange sekretessens begränsning, varjämte det finns ett antal regler om ytterligare begränsningar i sekretessen. Jag anser dock inte att metoden med ett skaderekvisit är ändamålsenlig i detta sammanhang. De detaljerade reglerna i sekretesslagen för det allmännas verksamhet svarar mot den grundläggande offentlighetsprincipen inom detta område. För enskilda finns ingen motsva-

rande principiell skyldighet att hålla uppgifter tillgängliga.

Metoden med ett skaderekvisit har f. ö. avvisats i regeringens proposition om följdlagstiftning till den nya sekretesslagen (prop. 1979/80:80 s. 45). Enligt min mening kan tystnadsplikten för hälso- och sjukvårdspersonalen i enskild verksamhet lämpligen avgränsas så att personalen inte obehörigen får röja vad den får veta i sin verksamhet. Vid tolkningen av obehörighetsrekvisitet ter det sig naturligt att söka viss ledning i det skaderekvisit som finns i sekretesslagens motsvarande bestämmelser. Härigenom bör man i sak nå en nära överensstämmelse mellan tystnadsplikten för offentliga funktionärer och enskilda.

Är tystnadsplikt föreskriven till förmån för en enskild, är det ganska givet att denne själv skall kunna efterge tystnadsplikten. Detta får anses följa av kravet att röjandet skall vara obehörigt. Tystnadsplikten kan alltså efterges genom samtycke av en berörd enskild. Ett samtycke behöver inte vara uttryckligt. Också ett tyst, s. k. presumerat samtycke får godtas.

Något behov av en ovillkorlig tystnadsplikt för uppgifter som har lämnats i förtroende finns enligt min mening inte, om obehörighetsrekvisitet ges den tolkning som jag nu har förordat. De skäl som talade mot en absolut sekretess i sekretesslagen gör sig f. ö. också gällande i detta sammanhang (jfr prop. 1979/80:2 del A, s. 163) och det är olämpligt att i detta avseende göra någon åtskillnad mellan den allmänna och den enskilda sjukvården.

Som i den gällande tystnadspliktsregeln bör det uttryckligen av lagtexten framgå att en uppgiftsskyldighet i en författning bryter tystnadsplikten. I överensstämmelse med vad som föreskrivs i 14 kap. 1 § sekretesslagen för det allmännas verksamhet bör lägre författning än förordning inte bryta tystnadsplikt.

Det finns ytterligare två regler som i klarhetens intresse bör anges uttryckligen i lagtexten. Jag avser dels en regel som motsvarar den i 7 kap. 3 § sekretesslagen att tystnadsplikt i fråga om en uppgift som rör en enskild person kan gälla även mot den enskilde själv och dels en bestämmelse om tystnadsplikt till skydd för den som har lämnat uppgifter om den enskilde. Den sistnämnda regeln finns för det allmännas verksamhet i 7 kap. 6 § sekretesslagen. När det gäller de närmare motiven för dessa regler hänvisar jag till propositionen med förslag till sekretesslag (s. 177 ff och 186 ff).

Ändringar av främst redaktionell natur bör även göras i bl.a. 9 § tillsynslagen i fråga om en patients rätt att få ta del av sin journal och 5 § i fråga om skyldigheten att ge en patient upplysningar om patientens hälsotillstånd och om vården. Slutligen kan punkt 4 i övergångsbestämmelserna upphöra att gälla. Den avsåg främst tystnadsplikten för hälsovårdsinspektörer. Dessa faller emellertid in under den nya sekretesslagens regler.

Riksdagen har även antagit en ny lag om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården, som trädde i kraft den 1 juli 1980. I 3 § finns en bestämmelse om tystnadsplikt för ledamöter och suppleanter i sådana nämnder. Dessa

funktionärer faller in under reglerna i den nya sekretesslagen, som kommer att träda i kraft den 1 januari 1981. Jag föreslår därför att den särskilda tystnadspliktsbestämmelsen i 3 lagen om förtroendenämnder skall upphöra att gälla vid utgången av år 1980.

4 Uppgiftslämnande från allmän försäkringskassa m. fl.

I den nya sekretesslagen finns i 7 kap. 7 § huvudregeln om sekretess i socialförsäkringsärenden. Sekretess gäller om det kan antas att den enskilde eller någon honom närstående lider men om viss uppgift röjs. Sekretessen omfattar uppgifter om den enskildes hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden. Bestämmelsen är tillämplig i första hand på de allmänna försäkringskassorna, riksförsäkringsverket och försäkringsdomstolarna. Den gäller dessa myndigheters handläggning av ärenden dels enligt lagen om allmän försäkring och lagen om arbetsskadeförsäkring, dels enligt annan reglering om jämförbar ekonomisk förmån för enskild. I paragrafen har vidare angetts att sekretess också gäller hos annan myndighet som skall handlägga ärenden enligt den nämnda lagstiftningen. I fråga om de närmare motiven till paragrafen hänvisas till propositionen (prop. 1979/80:2, främst s. 189 ff).

Det kan finnas ett legitimt behov av att lämna ut uppgifter till en enskild, även i fall där ett utlämnande kan vara till men i den bemärkelse som avses med bestämmelsen. I 7 kap. 7 § andra stycket sekretesslagen har det därför föreskrivits att uppgift får lämnas till en enskild utan hinder av sekretess enligt vad som föreskrivs i lagstiftningen om allmän försäkring. Dessa fall av utlämnande förutsätts bli uttömmande angivna i lag, nämligen i lagen om allmän försäkring. Eftersom de rör sekretessen även hos andra myndigheter än försäkringskassorna, bör de tas in i lagens 20 kap. med allmänna bestämmelser.

Beträffande uppgifter till andra myndigheter behövs det i och för sig inga särskilda föreskrifter. Av 14 kap. 3 § sekretesslagen följer nämligen att en myndighet efter en intresseavvägning får lämna sekretessbelagda uppgifter till en annan myndighet. Som har framhållits i propositionen med förslag till sekretesslag m. m. talar emellertid hänsynen till enskildas integritet för att en sådan skönsmässig avvägning inte bör göras i de allmänna försäkringskassorna. Frågan om i vilka fall en försäkringskassa skall få lämna sekretessskyddade uppgifter till andra myndigheter bör regleras särskilt. Jag ämnar senare föreslå regeringen att de nödvändiga föreskrifterna ges i en särskild förordning.

Bestämmelser om upplysningar från försäkringskassa finns redan nu i lagen om allmän försäkring. Den allmänna försäkringskassan skall enligt 18 kap. 5 § tredje stycket tillhandagå myndigheter, försäkringsinrättningar och arbetsgivare med yttranden och upplysningar, om det inte finns hinder mot det enligt lag eller författning eller det uppkommer mer betydande

olägenhet för kassan. I 15 kap. 4 och 5 §§ den nya sekretesslagen finns bestämmelser om myndigheternas upplysningsskyldighet gentemot allmänheten och om deras skyldighet att tillhandagå varandra med uppgifter. Det finns då inte längre tillräckliga skäl att ha kvar bestämmelsen i lagen om allmän försäkring.

Av 18 kap. 5 § tredje stycket återstår därefter föreskriften att en myndighet som handhar arbetslöshetsförsäkring eller ett lokalt organ som sägs i 1 kap. 2 § inte får vägras begärt biträde av den allmänna försäkringskassan.

I samband med socialtjänstreformen (prop. 1979/80:1) har beslutats att det i tredje stycket skall tas in även en hänvisning till 57 § i den föreslagna socialtjänstlagen om rätt för socialnämnden att av en allmän försäkringskassa erhålla uppgifter om ekonomisk hjälp som har lämnats till enskild. Eftersom uppgiftslämnande från försäkringskassorna till andra myndigheter förutsätts bli behandlat särskilt i en förordning, bör hänvisningen till 57 § socialtjänstlagen utgå ur lagen om allmän försäkring. En motsvarande hänvisning kan göras i förordningen.

Ändringarna av 18 kap. 5 § i samband med socialtjänstreformen har promulgerats (1980:623). De träder i kraft den 1 januari 1982. De ändringar i lagen om allmän försäkring, som föreslås i förevarande ärende, skall träda i kraft den 1 januari 1981 och bör delas upp i två lagförslag. Orsaken till denna uppdelning är av lagteknisk natur och framgår närmare av specialmotiveringen, avsnitt 6.6.

5 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag har anfört nu har det inom socialdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i smittskyddslagen (1968:231).
2. lag om ändring i förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen).
3. lag om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål.
4. lag om ändring i lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål.
5. lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl.,
6. lag om ändring i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården,
7. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
8. lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Förslagen har upprättats i samråd med statsrådet Petri.

chefen för kommunikationsdepartementet beträffande 2,
chefen för justitiedepartementet beträffande 3 och 4,
chefen för socialdepartementet beträffande 7-8.

Förslagen bör fogas till regeringsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.

6 Specialmotivering

6.1 Förslaget till lag om ändring i smittskyddslagen (1968:231)

Som framgår av den allmänna motiveringen är ändringen närmast av teknisk natur. Den hittillsvarande bestämmelsen att läkaren *äger* anmäla sådan brottslighet som här avses har med hänsyn till 14 kap. 1 § andra meningen sekretesslagen ändrats så att läkaren skall vara skyldig att göra anmälan. Som hittills skall det emellertid i första hand ankomma på läkaren att bedöma om anmälan behöver göras. Det har därför angetts att anmälan skall vara påkallad för att förhindra att brottsligheten fortsätter.

6.2 Förslaget till lag om ändring i förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen)

Som framgår av den allmänna motiveringen är ändringen närmast av teknisk natur. Med hänsyn till utformningen av den nya sekretesslagen, främst 14 kap. 1 § andra meningen, måste ett sådant uppgiftslämnande som det här är fråga om grundas på en *skyldighet* att lämna uppgift. Avsikten har emellertid inte varit att tillägga läkaren en ökad anmälningskyldighet. Skyldigheten att göra anmälan har därför inte gjorts absolut. I andra stycket har särskilt angetts att läkaren med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet får underlåta att göra anmälan. Det ankommer alltså på läkaren att bedöma om en anmälan skall göras. Vid den bedömningen har naturligtvis den fara eller det men som själva hälsotillståndet kan medföra i sjömannens yrkesutövning stor betydelse. Men redan den omständigheten att en anmälan kan motverka vården eller behandlingen av patienten genom att den inverkar på relationen mellan läkaren och patienten kan vara skäl att underlåta anmälan. Här kan vidare hänvisas till prop. 1978/79:19 om hälsoundersökning av sjöfolk, enligt vilken anmälan bör göras framför allt när sjöman lider av allvarlig psykisk sjukdom eller visar tydliga tecken på alkohol- eller narkotikamissbruk.

6.3 Förslagen till lagar om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål och lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål

Det primära motivet för att införa dessa regler har inte varit att skapa förändring i bestående förhållanden inom berörda områden av hälso- och

sjukvården samt socialtjänsten. Reglerna, som saknar motsvarighet i gällande rätt såvitt gäller upplysningar till läkare, har i stället blivit nödvändiga som en följd av de nya sekretessreglerna på dessa områden, vilket framgår av de allmänna övervägandena.

Det förutsätts i lagtexten att uppgifterna för att lämnas ut behövs för de angivna ändamålen. I allmänhet måste den utlämnande myndigheten utgå från att begärda uppgifter behövs. Det ligger i sakens natur att uppgifter med stöd av de nu föreslagna reglerna skall lämnas till den som utför undersökningen eller biträder med denna.

Den kommunala familjerådgivningen med dess särskilda förtroendese-kretess omfattas inte av uppgiftsskyldigheten.

De här föreslagna reglerna utesluter naturligtvis inte att uppgifter inhämtas även från annat håll, om det kan ske med hänsyn bl.a. till sekretessregler eller regler om tystnadsplikt.

I allmän verksamhet som inte omfattas av denna särskilda uppgiftsskyldighet skall uppgifter lämnas ut om det kan ske med hänsyn till en intresseavvägning enligt 14 kap. 3 § sekretesslagen. Det har förutsatts att behövliga uppgifter från t.ex. kriminalvården, arbetsförmedlingen och skolväsendet därigenom blir tillgängliga.

I detta sammanhang har inte upptagits frågor om uppgiftsskyldighet för sjukvården i enskild verksamhet, exempelvis en privatpraktiserande läkare.

6.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m. fl.

5 §

Enligt denna paragraf har patienten rätt till information om sitt hälsotillstånd och den vård som kan ges. Hittills har denna rätt begränsats med hänsyn till att informationen inte bör motverka ändamålet med vården.

Genom den nya sekretesslagen införs (7 kap. 3 §) en regel enligt vilken sjukvårdssekretessen i det allmännas verksamhet gäller också i förhållande till patienten själv i fråga om uppgift om hans hälsotillstånd, om det med hänsyn till ändamålet med vården eller behandlingen är av synnerlig vikt att uppgiften inte lämnas till honom. Vidare föreskrivs genom 7 kap. 6 § sekretesslagen sekretess till skydd för en uppgiftslämnare.

Skyldigheten att informera en patient blir genom förevarande ändring begränsad så att den överensstämmer med dessa regler i sekretesslagen och dess motsvarigheter i 6 § och 6 a § i förevarande lag. Genom denna huvudsakligen redaktionella ändring understryks att det måste föreligga tungt vägande skäl för att en patient skall undanhållas uppgifter om sitt eget hälsotillstånd.

6 §

Denna paragraf har genom tillägget i *tredje stycket* – att i det allmännas verksamhet tillämpas i stället sekretesslagen begränsats till att i fortsättningen gälla endast hälso- och sjukvårdspersonalen i enskild verksamhet, exempelvis privatpraktiserande läkare.

Liksom i sekretesslagen görs i princip inte någon skillnad mellan uppgift lämnad i förtroende och annan uppgift. Huvudregeln i *första stycket* innehåller endast den allmänna begränsningen, att uppgift inte får lämnas obehörigen. Som har anförts i den allmänna motiveringen (avsnitt 3) torde en viss ledning vid bestämmelsens tillämpning kunna sökas i de mera utförliga reglerna i sekretesslagen. Uppgiftsskyldighet i lag eller förordning bryter tystnadsplikten i motsats till en skyldighet i lägre författning. En föreskrift från myndighet om uppgiftsskyldighet, som inte har stöd i lag eller förordning, bryter således inte tystnadsplikten. Uppgiftslämnande på grund av en föreskrift från en myndighet kan dock vara behörigt på annan grund än en i lag eller förordning föreskriven konkret uppgiftsskyldighet. Som exempel kan nämnas uppgifter till tillsynsmyndighet när uppgiften behövs för tillsynen.

Andra stycket, som har utformats efter mönster av 7 kap. 3 § sekretesslagen, innebär att tystnadsplikt gentemot den enskilde själv får åberopas endast om det föreligger tungt vägande skäl.

6 a §

Denna regel motsvarar bestämmelsen i 7 kap. 6 § sekretesslagen och får här betydelse för den enskilda vården. Beträffande de närmare motiven för bestämmelsen kan hänvisas till prop. 1979/80:2 s. 186 ff.

Även om en regel som den förevarande har störst betydelse inom den allmänna vården, kan det även inom den enskilda hälso- och sjukvården i vissa situationer uppkomma behov av att skydda en uppgiftslämnare. Exempelvis kan en anhörig till en patient ha lämnat uppgifter till en läkare, som har funnit skäl att utfärda ett vårdintyg för patienten enligt lagen (1966:293) om beredande av slutna psykiatrisk vård i vissa fall. Sådana uppgifter kan åtminstone delvis vara av det slag att uppgiftslämnaren behöver skyddas enligt denna paragraf.

9 §

Ändringarna i denna paragraf är en följd av den anpassning till sekretesslagen som har gjorts i 5, 6 och 6 a §§. Att en journal innehåller uppgifter som inte får lämnas ut enligt nämnda paragrafer, innebär inte att andra uppgifter i journalen får undanhållas patienten. Att rutinmässigt undanhålla patienten journaluppgifter med stöd av 6 a § är inte tillåtet. Det måste finnas ett verkligt behov av skydd för uppgiftslämnaren i det enskilda fallet.

36 §

Ändringen är av redaktionell natur och en följd av att 14 § förvaltningslagen (1971:290) har ändrats i samband med den nya sekretesslagstiftningen.

43 §

Ändringen är av redaktionell natur. 40 b § lagen (1937:249) motsvaras utan ändring i sak av 15 kap. 7 § den nya sekretesslagen.

6.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården

Här hänvisas till de allmänna övervägandena, avsnitt 3.

6.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring och förslaget till lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Som har nämnts i slutet av avsnitt 4 har ändringarna i lagen om allmän försäkring delats upp på två lagförslag. Anledningen är lagtekniska komplikationer som har sin grund i uppskovet med socialtjänstlagens ikraftträdande till den 1 januari 1982. Det första (lagförslag 7 i bilagan) innehåller en ny paragraf, 9 a §, i 20 kap. Av det andra förslaget (lagförslag 8 i bilagan) med ändring i den lagändring som har gjorts genom socialtjänstreformerna framgår den nya lydelsen av 18 kap. 5 § fr.o.m. år 1981.

18 kap. 5 §

Som framgår av den allmänna motiveringen har första meningen i *tredje stycket* fått utgå eftersom den har ersatts av de nya bestämmelserna i 15 kap. 4 och 5 §§ sekretesslagen. Som hittills skall gälla att kassan i möjlig mån skall visa tillmötesgående exempelvis om en arbetsgivare påkallar biträde i en angelägenhet som rör hans sociala skyldigheter mot anställda.

Hänvisningen till 57 § i socialtjänstlagen, som har införts att gälla fr.o.m. den 1 januari 1982, har fått utgå med hänsyn till att regeringen nu förutsätts utfärda en förordning om utlämnande av uppgifter från de allmänna försäkringskassorna till andra myndigheter.

Enligt övergångsbestämmelserna till socialtjänstlagen (1980:620) upphävs lagen om socialregister när socialtjänstlagen träder i kraft den 1 januari 1982. Genom lagen (1980:623) om ändring i lagen om allmän försäkring har därför riksdagen fr.o.m. år 1982 upphävt den tidigare föreskriften i 18 kap. 5 § *andra stycket* om skyldighet att tillställa socialregister uppgifter. När nu tredje stycket ändras fr.o.m. år 1981 måste samtidigt föreskriften i andra

stycket återinföras att gälla under år 1981. Därefter får alltså skyldigheten att tillställa socialregistret uppgifter enligt sista meningen i andra stycket rensas ut ur 18 kap. 5 § genom en ny lagändring.

20 kap. 9 a §

Första stycket reglerar uppgiftslämnande till *enskilda*. I de angivna fallen inskränks den sekretess som kommer att gälla enligt 7 kap. 7 § första stycket sekretesslagen. Detta gäller inte bara beträffande ärenden enligt lagen om allmän försäkring utan även i fråga om annan lagstiftning som nämns i 7 kap. 7 § första stycket sekretesslagen. Bestämmelserna har i första hand betydelse för de allmänna försäkringskassorna. Men även de andra myndigheter som avses i 7 kap. 7 § sekretesslagen kan ha att tillämpa dem. Det har ansetts lämpligt att samla bestämmelserna i lagen om allmän försäkring.

Det förutsätts i lagtexten att uppgifterna behövs hos resp. mottagare. I princip innebär detta att den utlämnande myndigheten har att göra en prövning av behovet hos mottagaren. Bedömer den i något fall att behovet inte finns, kan sekretessen hindra att uppgiften lämnas ut. I allmänhet måste myndigheten utgå från att begärda uppgifter behövs för angivet ändamål.

I första stycket första meningen har angetts att utlämnandet gäller uppgift om ersättning åt enskild. Detta syftar i första hand på uppgift om utgivet belopp och den period det avser, dvs. sådana uppgifter som behövs för att t.ex. en arbetsgivare skall kunna samordna utbetalning av lön med sjukersättning. Bestämmelserna tillåter däremot inte att detaljerade uppgifter lämnas ut om det hälsotillstånd eller de sakförhållanden i övrigt som den enskilde exempelvis kan ha åberopat för att få ut ersättning hos myndigheten.

Det har ansetts att det inte finns tillräckliga skäl att särskilt reglera utlämnande av uppgifter till privatpraktiserande läkare och tandläkare, som behöver uppgifter om en enskild för vården av denne. Att uppgifter oftast kan lämnas ut när de behövs i vårdsyfte följer av den skadeprövning som förutsätts enligt huvudregeln i 7 kap. 7 § sekretesslagen. Om det inte kan antas att den enskilde eller någon honom närstående lider men om uppgiften röjs, får den lämnas ut. Uppgifter kan f. ö. lämnas ut med den enskildes samtycke.

Inte heller utlämnande av uppgift till forskare har reglerats särskilt. I princip bör forskare inte få uppgifter, om det kan förorsaka den enskilde men. Eftersom förbehåll kan ställas upp enligt 14 kap. 9 § sekretesslagen torde dock uppgifter om enskilda oftast kunna lämnas ut för forskningsändamål även till enskilda forskare. Ett sådant förbehåll kan innehålla en föreskrift om att uppgifterna inte får sammanställas eller publiceras på ett sådant sätt att de kan hänföras till vissa personer. Det kan även inskränka den krets av personer som har rätt att ta del av uppgifterna.

När det gäller utlämnande av uppgifter till en annan *myndighet* eller en annan självständig verksamhetsgren inom samma myndighet finns det, som framgår av de allmänna övervägandena en regel i 14 kap. 3 § sekretesslagen. Annars sekretesskyddade uppgifter kan få lämnas till myndighet efter en intresseavvägning. Som har nämnts i den allmänna motiveringen skall antalet fall där en allmän försäkringskassa behöver göra en sådan skönmässig bedömning begränsas. Det bör ske genom att regeringen i förordning anger flertalet fall då en uppgift om enskild får lämnas till myndighet. Andra stycket syftar på möjligheterna för kassorna att lämna ut uppgifter efter en intresseavvägning eller med stöd av den planerade förordningen.

De andra myndigheter som omtalas i 7 kap. 7 § sekretesslagen måste genom en intresseavvägning bedöma om en sekretesskyddad uppgift får lämnas till en annan myndighet. Det bör erinras om att också försäkringskassan får lämna ut en uppgift till en myndighet om den finner det förenligt med en sådan intresseavvägning, alltså även om uppgiftslämnandet inte skulle vara reglerat i förordning.

7 Hemställan

Jag hemställer att lagrådets yttrande inhämtas över förslagen till

1. lag om ändring i smittskyddslagen (1968:231),
2. lag om ändring i förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen),
3. lag om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål,
4. lag om ändring i lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål,
5. lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl.,
6. lag om ändring i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården,
7. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
8. lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring.

8 Beslut

Regeringen beslutar i enlighet med föredragandens hemställan.

1 Förslag till Lag om ändring i smittskyddslagen (1968:231)

Härigenom föreskrivs att 29 § smittskyddslagen (1968:231) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

29 §

Om länsläkare eller läkare som avses i 19 § i sin verksamhet enligt denna lag erhållit *uppgift* som ger anledning *antaga* att gärning som avses i 26 § eller i 6 kap. 7 § brottsbalken förövats, *äger han* anmäla detta till åklagare.

Om *en* länsläkare eller läkare som avses i 19 § i sin verksamhet enligt denna lag erhållit *uppgifter* som ger anledning *anta* att gärning som avses i 26 § eller i 6 kap. 7 § brottsbalken förövats, *är han skyldig* att anmäla detta till åklagare, *när det är påkallat för att förhindra att brottsligheten fortsätter.*

Har någon vid förundersökning enligt 23 kap. rättegångsbalken befunnits skäligen misstänkt för brott som avses i 26 §, har åklagaren rätt att på begäran få uppgift om resultatet av läkarundersökning, som föranstaltats av länsläkare eller läkare som avses i 19 §. Har åtal väckts, har även domstolen rätt att få sådan uppgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

2 Förslag till

Lag om ändring i förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen)

Härigenom föreskrivs att 45 § förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Finner läkare vid undersökning av sjömän, att sjömannen på grund av sitt hälsotillstånd är olämplig att utöva sjömansyrket, *bör* läkaren *göra anmälan därom* till sjöfartsverket. Sådan anmälan *må*, om *så finnes lämpligen kunna ske*, begränsas att gälla yrkesutövning i viss befattning eller i viss fart.

Föreslagen lydelse

45 §

Finner *en* läkare vid undersökning av *en* sjöman, att sjömannen på grund av sitt hälsotillstånd är olämplig att utöva sjömansyrket, *skall* läkaren *anmäla det* till sjöfartsverket. *En* sådan anmälan *får*, om *det är lämpligt*, begränsas att gälla yrkesutövning i viss befattning eller i viss fart.

Läkaren får med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet underlåta att göra anmälan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

¹ Förordningen omtryckt 1979:37.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål¹

Härigenom föreskrivs att i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål¹ skall införas en ny paragraf, 7 a §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 a §

Från verksamheter där sekretess gäller enligt 7 kap. 1 § och 4 § första och tredje styckena sekretesslagen (1980:100) skall utan hinder av sekretessen lämnas ut sådana uppgifter om en misstänkt som behövs för ett läkarintyg enligt 7 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

¹ Lagen omtryckt 1973:1214.

4 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Polismyndighet skall på begäran av undersökningsläkaren lämna *handräckning* om misstänkt, som är på fri fot, *icke* ställer sig till förfogande för rättspsykiatrisk undersökning som han skall *undergå*.

Föreslagen lydelse

10 §

Från verksamheter där sekretess gäller enligt 7 kap. 1 § och 4 § första och tredje styckena sekretesslagen (1980:100) skall utan hinder av sekretessen lämnas ut sådana uppgifter om en misstänkt som behövs för en rättspsykiatrisk undersökning eller ett utlåtande från socialstyrelsen enligt denna lag.

Polismyndighet skall på begäran av undersökningsläkaren lämna *biträde* om en misstänkt, som är på fri fot, *inte* ställer sig till förfogande för en rättspsykiatrisk undersökning som han skall *genomgå*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

5 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m. fl.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m. fl.

dels att 5, 6, 9, 36 och 43 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

dels att punkt 4 övergångsbestämmelserna skall upphöra att gälla.

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 6 a §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Den som tillhör hälso- och sjukvårdspersonalen skall vinnlägga sig om att ge patienten sakkunnig och omsorgsfull vård. Han skall så långt det är möjligt utforma och genomföra vården i samråd med patienten. Han skall visa patienten omtanke och respekt.

Den som har ansvaret för vården skall, *i den mån det inte kan antas motverka ändamålet med vården*, se till att patienten får upplysningar om sitt hälsotillstånd och om de behandlingsmöjligheter som står till buds. Om upplysningarna inte kan lämnas till patienten skall de i stället lämnas till en nära anhörig till honom.

Den som har ansvaret för vården skall, se till att patienten får upplysningar om sitt hälsotillstånd och om de behandlingsmetoder som står till buds. Om upplysningarna inte kan lämnas till patienten skall de i stället lämnas till en nära anhörig till honom. *Upplysningar får dock inte lämnas till patienten eller någon anhörig i den mån det finns hinder för detta i 7 kap. 3 § eller 6 § sekretesslagen (1980:100) eller i 6 § andra stycket eller 6 a § denna lag.*

6 §

Den som tillhör eller har tillhört hälso- och sjukvårdspersonalen får inte röja något som i arbetet har meddelats honom i förtroende eller obehörigen uppenbara vad han i arbetet har fått veta om någons hälsotillstånd eller personliga förhållanden i övrigt. Vad som har sagts nu medför dock ej någon inskränkning i den skyldighet att lämna uppgifter som följer av någon annan författning.

Den som tillhör eller har tillhört hälso- och sjukvårdspersonalen får inte obehörigen röja vad han i sin verksamhet har fått veta om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden. Som obehörigt röjande anses inte att någon fullgör uppgiftsskyldighet som följer av lag eller förordning.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Tystnadsplikt gäller i förhållande till den vård- eller behandlingsbehövande själv i fråga om uppgift om hans hälsotillstånd, om det med hänsyn till ändamålet med vården eller behandlingen är av synnerlig vikt att uppgiften inte lämnas till honom.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

6 a §

Den som tillhör eller har tillhört hälso- och sjukvårdspersonalen får inte röja en uppgift från enskild om någon annan persons hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det kan antas att fara uppkommer för att den som har lämnat uppgiften eller någon honom närstående utsätts för våld eller annat allvarligt men om uppgiften röjs.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

9 §

Om rätten att ta del av en journal inom den allmänna hälso- och sjukvården finns det särskilda föreskrifter.

En journal inom den enskilda hälso- och sjukvården skall på begäran av patienten genast eller så snart som möjligt tillhandahållas honom för läsning eller avskrivning på stället eller i avskrift, om det kan ske utan att ändamålet med vården eller behandlingen motverkas eller någons personliga säkerhet sätts i fara.

En journal inom den enskilda hälso- och sjukvården skall på begäran av patienten genast eller så snart som möjligt tillhandahållas honom för läsning eller avskrivning på stället eller i avskrift. En uppgift i journalen skall dock inte lämnas ut till patienten, om det med hänsyn till ändamålet med vården eller behandlingen är av synnerlig vikt att uppgiften inte lämnas. Inte heller får en uppgift i journalen lämnas till honom, om det kan antas att fara uppkommer för att

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

den som har lämnat uppgiften eller någon honom närstående utsätts för våld eller annat allvarligt men om uppgiften röjs.

36 §

Bestämmelserna i 14 § förvaltningslagen (1971:290) om begränsningar i rätten att ta del av det som har tillförts ett ärende gäller i tillämpliga delar i fråga om underrättelse enligt 29 § första stycket, 31 och 35 §§.

Bestämmelserna i 14 kap. 5 § sekretesslagen (1980:100) om begränsningar i rätten att ta del av det som har tillförts ett ärende gäller i tillämpliga delar i fråga om underrättelse enligt 29 § första stycket, 31 och 35 §§.

43 §

I fråga om talan mot socialstyrelsens beslut enligt 10 § gäller i tillämpliga delar 40 b § lagen (1937:249) om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar.

I fråga om talan mot socialstyrelsens beslut enligt 10 § gäller i tillämpliga delar 15 kap. 7 § sekretesslagen (1980:100).

Har socialstyrelsen avslagit ansökan om förstöring av journal, förs talan hos regeringen genom besvär.

Mot socialstyrelsens beslut som innebär bifall till ansökan får talan inte föras.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

6 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården skall upphöra att gälla vid utgången av år 1980.

7 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs att i lagen (1962:381) om allmän försäkring¹ skall införas en ny paragraf, 20 kap. 9 a §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 kap.

9 a §

En allmän försäkringskassa, riks-försäkringsverket och en försäkringsdomstol får utan hinder av sekretess lämna ut uppgifter om sådana ersättningar åt enskilda, som utbetalas enligt lagstiftningen om allmän försäkring eller arbetsskadeförsäkring eller enligt lagstiftning om annan jämförbar ekonomisk förmån för enskilda, under förutsättning att en försäkringsinrättning, ett försäkringsbolag, en erkänd arbetslöshetskassa eller en arbetsgivare behöver uppgiften för samordning med ersättning därifrån. Till ett utländskt socialförsäkringsorgan får utan hinder av sekretess lämnas sådana uppgifter om enskilda, som behövs vid tillämpningen av en internationell överenskommelse som Sverige har tillträtt. Dessa bestämmelser gäller även utlämnande av uppgift från varje annan myndighet, på vilken det ankommer att handlägga ärenden enligt den lagstiftning som avses i första meningen.

¹ Lagen omtryckt 1977:630.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

En allmän försäkringskassa får vidare utan hinder av sekretess lämna ut uppgifter om enskildas personliga förhållanden till myndigheter i de fall det är särskilt medgivet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

8 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring att 18 kap. 5 § och ikraftträdandebestäm- melsen skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.
5 §¹

Allmän försäkringskassa må ej utan stöd av särskilt lagstadgande bedriva annan verksamhet än som anges i denna lag eller i bestämmelser, som utfärdats med stöd av densamma.

I den mån regeringen så förord- nar, är allmän försäkringskassa plik- tig att biträda vid handhavandet av annan verksamhet.

Allmän försäkringskassa skall till- handagå statlig eller kommunal myn- dighet, försäkringsinrättning samt arbetsgivare med yttranden och upp- lysningar, i den mån hinder enligt lag eller författning ej möter samt mera betydande olägenhet ej därigenom uppkommer för kassan. Myndighet, som handhar arbetslöshetsförsäk- ring, eller lokalt organ som i 1 kap. 2 § sägs må ej av allmän försäkrings- kassa förvägras begärt biträde. Om rätt för socialnämnd att av allmän försäkringskassa erhålla uppgifter om ekonomisk hjälp som har lämnats till enskild stadgas i 57 § socialtjänst- lagen (1980:620).

I den mån regeringen så föreskriver gäller bestämmelserna om arkiv hos statlig myndighet även arkiv hos allmänna försäkringskassor.

I den mån regeringen så förord- nar, är allmän försäkringskassa plik- tig att biträda vid handhavandet av annan verksamhet *ävensom att till- ställa socialregister behövliga uppgif- ter.*

Myndighet, som handhar arbets- löshetsförsäkring, eller lokalt organ som i 1 kap. 2 § sägs må ej av allmän försäkringskassa förvägras begärt biträde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982.

Denna lag² träder i kraft, såvitt gäller 18 kap. 5 §, den 1 januari 1981 och i övrigt den 1 januari 1982.

¹ Senaste lydelse 1980:623.

² 1980:623.

LAGRÅDET

Utdrag
PROTOKOLL
vid sammanträde
1980-09-15

Närvarande: f.d. justitierådet Petrén, regeringsrådet Hilding, justitierådet Vängby.

Enligt lagrådet den 1 september 1980 tillhandakommet utdrag av protokoll vid regeringssammanträde den 28 augusti 1980 har regeringen på hemställan av statsrådet Holm beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i smittskyddslagen (1968:231),
2. lag om ändring i förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen),
3. lag om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål,
4. lag om ändring i lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål,
5. lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl.,
6. lag om ändring i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården,
7. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
8. lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Förslagen har inför lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Gertrud Holmquist.

Förslagen föranleder följande yttrande av *lagrådet*:

Förslaget till lag om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål

Genom lag (1980:198) om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål har föreskrivits att 8 § i denna lag skall upphöra att gälla vid utgången av år 1980. Det synes lämpligt att det nu föreslagna nya stadgandet – i stället för att betecknas med paragrafnumret 7 a § – upptages som 8 §.

Vidare får lagrådet förorda sådan redaktionell jämkning att paragrafens inledning får följande lydelse: "Från verksamhet där sekretess gäller enligt 7 kap. 1 § eller 4 § första och tredje styckena"

Förslaget till lag om ändring i lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål

Lagrådet föreslår, att inledningen av 10 § första stycket jämkas på samma sätt som lagrådet förordat i fråga om det nya stadgandet i personundersökningslagen.

Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl.

9 §

Stadgandena i 5. 6 och 6 a §§ reglerar frågan om personalens skyldighet att i vissa fall underlåta att lämna uppgifter icke blott om det sker muntligen utan även om det skulle ske genom att sjukjournalen lämnas ut. Med hänsyn härtill är de i andra och tredje meningarna av förevarande paragrafs andra stycke upptagna stadgandena onödiga. Risk finns måhända att de skulle kunna föranleda missförståndet att frågan om lämnande av upplysningar genom att ställa journalen till förfogande ej skulle vara reglerad i de föregående paragraferna. Lagrådet förordar därför att de angivna meningarna får utgå och att till första meningen i andra stycket fogas tillägget: "om ej annat följer av 6 § andra stycket eller 6 a § första stycket".

Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Enligt andra stycket i den föreslagna nya paragrafen i lagen, 20 kap. 9 a §, får en allmän försäkringskassa utan hinder av sekretess lämna ut uppgifter om enskildas personliga förhållanden till myndigheter i de fall det är särskilt medgivet. Bestämmelsen syftar enligt remissen på möjligheterna för kassorna att lämna ut uppgifter efter en intresseavvägning enligt 14 kap. 3 § första stycket sekretesslagen eller enligt en förordning i ämnet, som under förarbetena till sekretesslagen förutsattes skola komma till stånd (prop. 1979/80:2 s. 191 och 327) och som avses skola ha sitt lagstöd i 14 kap. 3 § andra stycket andra meningen sekretesslagen. Den nu aktuella bestämmelsen är sålunda inte avsedd att innehålla något nytt och är från lagteknisk synpunkt överflödigt, eftersom frågan såvitt den avses skola behandlas i lag är uttömmande reglerad i 14 kap. 3 § sekretesslagen. Den är inte heller särskilt upplysande, eftersom det inte av lagtexten framgår vilka bestämmelser som hänvisningen omfattar. Den kan slutligen genom sin avfattning ge anledning till det missförståndet att den skulle utgöra självständigt stöd för utfärdande av föreskrifter i ämnet, något som enligt det förut anförda inte kan vara fallet. På grund härav förordar lagrådet att andra stycket av förevarande paragraf får utgå ur förslaget.

Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

I sak föreligger ej erinran mot innehållet i de ändringar som föreslås beträffande 18 kap. 5 § lagen om allmän försäkring. Den föreslagna lagtekniska lösningen medför emellertid den olägenheten att något förslag till sådan lydelse av stadgandet som detta avses skola ha för tiden fr.o.m. den 1 januari 1982 icke framläggs utan att denna fråga får upptagas i ett särskilt lagstiftningsärende. En sådan omgång torde böra undvikas. Olika vägar synes tänkbara. En vore att i det förslag till ändring av lagen om allmän försäkring, varigenom 20 kap. 9 a § införes och som träder i kraft den 1 januari 1981, taga in 18 kap. 5 § med den lydelse den skall ha enligt förevarande lagförslag samt att låta ändringen i ändringslagen (1980:623) innehålla 18 kap. 5 § i dess lydelse fr.o.m. den 1 januari 1982, då självfallet ingen ändring skulle göras i ändringslagens ikraftträdandebestämmelser. Med hänsyn till att skillnaden i lydelsen av 18 kap. 5 § fr.o.m. den 1 januari 1981 och fr.o.m. den 1 januari 1982 endast är att föreskriften om uppgifter till socialregistret skall utgå synes emellertid en annan väg vara att föredraga. Genom ändring i ändringslagen kan 18 kap. 5 § givas den lydelse stadgandet skall ha fr.o.m. den 1 januari 1982 samtidigt som i ikraftträdandebestämmelserna till ändringslagen dels – såsom föreslagits i remissen – anges att den såvitt gäller 18 kap. 5 § träder i kraft den 1 januari 1981 och dels stadgas att föreskrifterna om uppgifter till socialregistret skall gälla till utgången av 1981. Vad nu förordats uppnås om i det remitterade förslaget görs de ändringarna att andra stycket får behålla den lydelse det har enligt ändringslagen (1980:623) samt att till ikraftträdandebestämmelsen till denna lag fogas ett tillägg av förslagsvis följande lydelse: "Vad som enligt 18 kap. 5 § andra stycket i dess intill den 1 januari 1981 gällande lydelse stadgas om skyldighet för allmän försäkringskassa att tillställa socialregistret behövliga uppgifter skall dock bestå till utgången av 1981."

Övriga lagförslag

Förslagen lämnas utan erinran.

SOCIALDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1980-10-16

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Bohman, Wikström, Friggebo, Mogård, Dahlgren, Åsling, Söder, Krönmark, Burenstam Linder, Johansson, Wirtén, Holm, Andersson, Boo, Winberg, Adelson, Danell, Petri, Eliasson

Föredragande: statsrådet Holm

Proposition om följdlagstiftning till den nya sekretesslagen i fråga om hälso- och sjukvården samt den allmänna försäkringen

1 Anmälan av lagrådsyttrande

Föredraganden anmäler lagrådets yttrande¹ över förslag till

1. lag om ändring i smittskyddslagen (1968:231),
2. lag om ändring i förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen),
3. lag om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål,
4. lag om ändring i lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål,
5. lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl.,
6. lag om ändring i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården,
7. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
8. lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Föredraganden redogör för lagrådets yttrande och anför.

Lagrådet har sammanfattningsvis i sak godtagit de i remissen framförda förslagen men beträffande några bestämmelser förordnat omredigeringar. Jag

¹ Beslut om lagrådsremiss fattat vid regeringssammanträde den 28 augusti 1980.

kan – efter samråd med cheferna för justitie- och socialdepartementen samt med statsrådet Petri – ansluta mig till vad lagrådet har anfört i sitt yttrande. Jag förordar således att de av lagrådet särskilt kommenterade bestämmelserna omredigeras i huvudsaklig överensstämmelse med vad lagrådet har föreslagit.

2 Tystnadsplikt för enskilda som är verksamma inom de omsorger som avses i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda

Riksdagen antog under våren 1980 ett stort antal förslag om ändringar av tystnadspliktsbestämmelser i skilda lagar (prop. 1979/80:80, KU 45, rskr 269, SFS 1980:180-257). Ändringarna var en följd av den nya sekretesslagen (1980:100) och träder i kraft samtidigt som denna, den 1 januari 1981. Ändringarna innebär i allmänhet att tystnadspliktsbestämmelser som finns i särskilda lagar upphävs, eftersom de för offentliga funktionärer samlats i en generell reglering i den nya sekretesslagen. Föreskrifter om tystnadsplikt som riktade sig både till offentliga funktionärer och till enskilda ändrades i princip så att de i fortsättningen endast gäller enskilda. Detta gjordes genom tillägget, att sekretesslagen i stället tillämpas i det allmännas verksamhet.

Bland nämnda ändringar finns en i lagen (1980:203) om ändring i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda (omsorgslagen). Där föreskrivs att tystnadspliktsbestämmelsen i 58 § omsorgslagen skall upphöra att gälla vid utgången av år 1980.

Verksamhet enligt omsorgslagen kan emellertid efter särskilt godkännande bedrivas vid enskilda vårdanstalter. Personalen där är oftast inte att anse som offentliga funktionärer i sekretesslagens mening och lyder därför inte under dess sekretessbestämmelser (jfr prop. 1979/80:2 s. 126 ff). Inte heller omfattas omsorgspersonalen generellt av tystnadspliktsbestämmelserna i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen (jfr prop. 1978/79:220 s. 42).

Det finns i dag ett stort antal enskilda vårdanstalter som bedriver verksamhet enligt omsorgslagen. Av hänsyn till dem som får omsorger där och deras anhöriga bör enligt min mening, liksom tidigare, även sådan personal som inte är hälso- och sjukvårdspersonal ha tystnadsplikt. Jag föreslår därför att 58 § omsorgslagen skall finnas kvar även efter år 1980 med det tillägget att sekretesslagen gäller i det allmännas verksamhet. Av lagtekniska skäl bör förevarande ändring göras genom två lagar, en varigenom den av riksdagen nyligen antagna lagen (1980:203) upphävs och en lag om ändring i omsorgslagen (1967:940). Lagrådets hörande i denna fråga anser jag för min del kunna underlåtas.

3 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta
dels de av lagrådet granskade lagförslagen med vidtagna ändringar,
dels förslagen till

9. lag om upphävande av lagen (1980:203) om ändring i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda,

10. lag om ändring i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda.

4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Innehåll

Regeringens proposition	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Lagförslag	2
1. Förslag till lag om ändring i smittskyddslagen (1968:231)	2
2. Förslag till lag om ändring i förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförordningen)	3
3. Förslag till lag om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål	4
4. Förslag till lag om ändring i lagen (1966:301) om rättspsykiatrisk undersökning i brottmål	5
5. Förslag till lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl.	6
6. Förslag till lag om ändring i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården	8
7. Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring	9
8. Förslag till lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring	10
9. Förslag till lag om upphävande av lagen (1980:203) om ändring i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda	11
10. Förslag till lag om ändring i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda	11
Utdrag av protokoll vid regeringssammanträde den 28 augusti 1980	12
1 Inledning	12
2 Följdändringar beträffande skyldigheten inom hälso- och sjukvården att lämna uppgifter till myndigheter	13
2.1 Den nya sekretesslagen	13
2.2 Frågan om en särskild lag om uppgiftsskyldighet inom hälso- och sjukvården	15
2.3 Författningsändringar	16
2.3.1 Smittskyddslagstiftningen	16
2.3.2 Anmälan till körkortsmyndighet m.fl.	17
2.3.3 Uppgifter från sjukvården och socialvården till en läkare som har förordnats att göra en rättspsykiatrisk undersökning m.m.	18
2.3.4 Uppgifter till allmän försäkringskassa m.fl.	19
3 Följdändringar i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl. och i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården	21

Prop. 1980/81:28	49
4 Uppgiftslämnande från allmän försäkringskassa m.fl.	24
5 Upprättade lagförslag	25
6 Specialmotivering	26
6.1 Förslaget till lag om ändring i smittskyddslagen (1968:231)	26
6.2 Förslaget till lag om ändring i förordningen (1961:87) om registrering och mönstring av sjömän (mönstringsförord- ningen)	26
6.3 Förslagen till lagar om ändring i lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål och lagen (1966:301) om rättpsykiatrisk undersökning i brottmål	26
6.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl.	27
6.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1980:12) om förtroendenämnder inom hälso- och sjukvården	29
6.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring och förslaget till lag om ändring i lagen (1980:623) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring	29
7 Hemställan	31
8 Beslut	31
<i>Bilaga:</i> De remitterade lagförslagen	32
Utdrag av lagrådets protokoll den 15 september 1980	42
Utdrag av protokoll vid regeringssammanträde den 16 oktober 1980	45
1 Anmälan av lagrådsyttrande	45
2 Tystnadsplikt för enskilda som är verksamma inom de omsorger som avses i lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda	46
3 Hemställan	47
4 Beslut	47

